No. 1340

DE TIJD.

NOORD-HOLLANDSCHE COURANT.

Dieu et mon droit.

Deze Courant verschijnt te Amsterdam, Dagelijks, behalve des Zondags. Het abonnement voor 3 maanden is *f* 5,00; voor de buitensteden *f* 6,00; franco door het geheele Rijk.
Brieven, Gelden, enz. franco te adresseren aan het Bureau dezer Courant.

WOENSDAG, 17 SEPTEMBER.

Advertentien van *Zes regels* en daar beneden worden tegen *f* 1,00 geplaatst; meer dan *Zes regels* tegen 15 cents ar regel. — Voor alle advertentien wordt bovendien 35 cents zegelregt betaald. Voor groote letters betaalt men naar de plaatsruimte meer.

AMSTERDAM, 16 September.

De zitting van het jaar 1851—1852 is gisteren door den Koning geopend. Moge zij, gelijk Z. M. aan het slot der troonrede hartelijk gewenscht heeft, in gemeenschappelijken arbeid, door gemeen overleg der verschillende takken van de wetgevende magt, onder Gods zegen tot heil van het dierbaar vaderland strekken!

De troonrede van dit jaar onderscheidt zich van vorige koninklijke aanspraken, doordien men daarin, nog meer dan in vorige troonredenen, heeft getracht te vermijden al wat tot discussie zou kunnen aanleiding geven. Men gelieve deze aanmerking niet als eene afkeuring op te nemen. Het is toch bekend, dat wij niet gesteld zijn op zoogenaamde veelbeteekenende troonredenen, die gewoonlijk worden gebruikt en misbruikt, om een langen sleep van beraadslagingen te houden over hetgeen men goedgevonden heeft de algemeene beginselen van bestuur te noemen, en die met groot tijdverlies geen ander gevolg hebben of kunnen hebben, dan dat de verschillende redenaars zich ten koste van 's lands algemeene belangen oefenen in nuttelooze spiegelgevechten.

De Troonrede geeft goede berigten omtrent den staat van den oogst van dit en van het voorleden jaar, omtrent de ontwikkeling van de ambachts- en fabrijksvlijt, het steeds toenemen van de scheepvaart en de uitbreiding van den scheepsbouw. Het besluit dat het gouvernement uit den bloei van de scheepvaart en den scheepsbouw trekt, is voorzigtig opgemaakt. Want de wijziging in onze handelswetgeving, in het vorig jaar tot stand gebragt, is nog van te versche dagteekening, dan dat men omtrent de werking dier nieuwe wetgeving eene vaste berekening kan maken.

Met genoegen vernemen wij, dat het gouvernement niet vergeet de algemeene stoffelijke belangen van het land te behartigen. Daarbij dient ten bewijze:

1°. De zorg besteed aan den landbouw, dien men door scheiding van onverdeelde gronden, door ontginning en door verbetering tracht uit te breiden en te doen bloeijen.

2°. De pogingen in het werk gesteld tot verbetering van onze middelen van vervoer te water en te land; als o. a. de verbetering van den staat onzer rivieren, die tevens ook vooral voor den landbouw zoo noodig is; alsmede de pogingen in het werk gesteld om Nederland door spoorwegen aan het buitenland te verbinden.

Er wordt ten slotte in de troonrede weinig beloofd. In gevolge van den gunstigen toestand der schatkist zullen maatregelen tot schuldvermindering worden voorgedragen, en de onafgewerkt geblevene wets ontwerpen zullen op nieuw in de Kamer worden gebragt. Dit is het al. Wij betreuren daarbij slechts, dat de regering niet schijnt gedacht te hebben aan een onderwerp, dat reeds lang veler aandacht trekt, t. w. het onderwijs. Het wordt toch eindelijk eens tijd, dat het gouvernement aan de grondwettige voorschriften omtrent deze gewigtigste aangelegenheid uitvoering geeft. En ware het niet prijsbaar geweest indien de regering van hare gezindheid ten deze met één woord had doen blijken? Wij vertrouwen, dat het ministerie zich daarover zal verklaren, bij de beraadslagingen over het antwoord op de troonrede.

De laatste zitting, die Zaturdag jl. is gesloten, is geëindigd gelijk zij was aangevangen. De vergadering telde bij het begin harer werkzaamheden zoo vele afwezigen, dat de Kamer geen president naar de gezindheid der liberale meerderheid kon magtig worden. En bij het einde der werkzaamheden heeft men niet zoo veel leden vereenigd kunnen krijgen, dat het mogelijk werd eene vergadering te houden. Wij hopen, dat deze zitting van meer ijver moge getuigen, opdat de leden der Kamer niet, door gebrek aan belangstelling in hunne werkzaamheden, de achtbaarheid van het staatsligchaam en het gewigt hunner taak in het oog van het publiek verminderen.

In een onzer vorige Nrs. hebben wij gezien welke oorzaken, naar luid van den heer Groen, de Revolutie der Nederlanden voorbereidden, »*quelles furent les causes qui préparèrent la Revolution des Pays-Bas.*"

Men ziet duidelijk, zegt de heer Groen, dat het niet was het despotismus des Konings; » *on voit clairement que ce ne fut par le despotisme du Roi.*"

Wij hebben, dus vervolgt hij, elders genoegzaam aangetoond het weinig gegronde van onderscheidene grieven tegen Philips II; wij moeten echter daarenboven opmerken, dat gedurende de jaren die de krisis teweeg bragten, men hem niet kan verwijten van onhandelbaar of geweldadig geweest te zijn, maar wel veeleer van eene inschikkelijkheid, eene zorgeloosheid aan den dag gelegd te hebben, onvereenigbaar met het oppergebied aan den Souverein voorbehouden. »*Nous avons suffisamment montré ailleurs le peu de fondement de plusieurs griefs contre Philippe II; mais nous devons observer en outre que durant les années qui amenèrent la crise, on ne sauroit lui reprocher d'avoir été intraitable ou violent, mais bien plutôt d'avoir montré une condescendance, un laisser-aller, incompatibles avec la direction suprême réservée au Souverain.*"

Het was dus geenszins door despotismus, zoo gaat de heer Groen voort, maar door een volslagen gebrek aan veerkracht en vastberadenheid, dat de Koning, voor zijn deel, tot de krisis der Nederlanden bijdroeg; »*ce ne fut donc nullement par du despotisme, mais par un manque complet de vigueur et de résolution, que le Roi contribua, pour sa part, à la crise des Pays-Bas.*"

Wat den prins van Oranje betreft, besluit de heer Groen, wij beweren niet, dat op dit tijdstip zijne beweegredenen alle even loffelijk en zijne middelen alle even wettig geweest zijn; »*quant au Prince d'Orange, nous ne prétendons pas qu' à cette époque, ses motifs ayent été tous également louables et ses moyens tous également légitimes.*"

Tot zooverre wat aangaat de twee hoofdpersonen van dat tijdvak, Graaf Philips III en zijn vijand, Willem van Oranje. De een zondigde door gebrek aan veerkracht en vastberadenheid. Van den laatsten kan niet beweerd worden, dat op dit tijdstip zijne beweegredenen alle even loffelijk en zijne middelen alle even wettig geweest zijn. Wij willen het laatste wel gelooven. En wij houden het voor niet twijfelachtig, wie van hen beiden, ook blijkens de betuigingen van den heer Groen, aan het revolutiewerk het meest schuldig was.

Na zich omtrent de personen van den Graaf Philips III en van den Prins van Oranje verklaard te hebben, bespreekt de heer Groen de dieper liggende oorzaken, die eene omwenteling zoo niet onvermijdelijk, dan toch zeer moeijelijk te vermijden maakten; »*les causes plus profondes qui rendoient une révolution, si non inévitable, du moins fort difficile à éviter.*" Het is niet onbelangrijk ook daarover het gevoelen van een man als de heer Groen te vernemen.

In de eerste plaats noemt hij als eene dezer dieper liggende oorzaken: de nationale antipathien tusschen de Spanjaarden en de bewoners der Nederlanden; »*les antipathies nationales entre les Espagnols et les habitants des Pays-Bas.*" Mogelijk, zegt de heer Groen, wist Philips II niet genoegzaam zijne voorliefde te verbergen voor zijne landgenooten; »*Peut-être, Philippe II ne savoit-il pas suffisamment dissimuler sa prédilection pour ses compatriotes.*"

Wij nemen aan het bestaan van deze nationale antipathie. Doch van welken tijd dagteekende zij? Wat had daar aanleiding toe gegeven? Niets anders immers dan het losbandig en in de hoogste mate ergerlijk gedrag der Nederlandsche grooten, die onder de Keizers Maximiliaan en Karel V op Spanje, als roofgedierte, waren neêrgevallen en er ten afschrik waren van al wat edel en braaf dacht. Van dien tijd dagteekende de antipathie van de Spanjaarden ten opzigte der Nederlanders: droegen zij er zelven niet de schuld van?

Op het punt dat Philips II welligt niet genoegzaam zijne voorliefde voor zijne landgenooten wist te verbergen, zullen wij antwoorden met enkele aanhalingen uit Arend, na vooraf herinnerd te hebben dat Willem van Oranje, gelijk wij in een vorig N°. zagen, met weldaden en eerbetoon en blijken van onbepaald en onvoorwaardelijk vertrouwen door Graaf Philips III zoowel als door diens vader als overladen is geweest:

»Filips verkoos bijna uitsluitend Nederlanders van geboorte tot de waardigheid [van Stadhouders over de verschillende gewesten]. De Graaf van *Egmond* werd over *Vlaanderen* en *Artois*; Jan, Markgraaf van *Bergen*, over *Henegouwen*, *Valenciennes* en *Chateau en Cambresis*; Karel, baron van *Barleymont* over *Namen*; Floris van *Montmorency*, Baron van *Montigny*, broeder des Graven van *Hoorne*, over *Doornik* en het omliggende grondgebied; Jan van *Montmorency*, Heer van *Courières*, over *Rijssel*, *Douai* en *Orchies*; Pieter Ernst, Graaf van *Mansfeld*, over *Luxemburg*; en Jan, Graaf van *Oost-Friesland*, over *Limburg* gesteld. Karel, Graaf van *Megen*, verkreeg door bewerking van Granvelle, het stadhouderschap over *Gelderland* en *Zutphen*. De Graaf van *Hoorne*, welke sinds vijftien honderd vijf en vijftig deze waardigheid bekleed had en gaarne behouden zou hebben, werd in zijne betrekking als Admiraal der Nederlandsche zeemagt bevestigd. Jan van *Ligne*, Graaf van *Aremberg*, behield het stadhouderlijk bewind over *Friesland*, *Groningen*, *Overijssel* en *Lingen*.

»De benden van Ordonnantien ..... stonden onder bevel der bovengenoemde stadhouders, uitgezonderd de Graaf van *Oost-Friesland* benevens den heer van *Courières*, en onder dat van Filips van *Croy*, Hertog van *Aarschot*, Anthonie van *Lalaing*, Graaf van *Hoogstraten*, Maximiliaan van *Hennin*, Graaf van *Bossu*, Jan van *Croy*, Graaf van *Roeux* en Hendrik van *Brederode* (II, blz. 80 en 89)."

Alle burgerlijke en militaire magt berustte dus in handen van Nederlanders. Eene aardige manier van den Graaf om zijne voorkeur voor zijne eigen landgenooten aan den dag te leggen.

Toegegeven, zegt men; maar Granvelle dan, om van de Landvoogdes te zwijgen?

De Landvoogdes, Margaretha van Parma, was in de Nederlanden geboren, naar 's Lands zeden en gebruiken opgevoed en werd door den Graaf als Landvoogdes voorgedragen, ook om hare kennis van de Nederlandsche taal (van Wijn op Wagenaar, V St., bl. 17 en volg). Dit wat de Landvoogdes aangaat.

Wat Granvelle betreft, wij antwoorden, op de beschuldiging van zijn vreemdelingschap, met Arend (II, bl. 86): »Granvelle, in *Bourgondië* geboren, kan niet als vreemdeling beschouwd worden, sinds dat gewest, door het verdrag van *Augsburg*, hetwelk *de Nederlanden* hadden aangenomen, met deze landschappen éénen kreits vormde. De Prins van Oranje en de Graaf van Mansfeld waren veelmeer vreemdelingen dan hij."

Van de eerste door den heer Groen aangevoerde dieper liggende oorzaak tot opstand blijft dus niets over. De klagten over het begunstigen van vreemdelingen, berustten op logenachtige verzinsels, en met volle regt mogt Graaf Philips III vragen: wat zij hem, die een Spanjaard was, ook niet ten lande wilden uitjagen?"

In de tweede plaats worden door den heer Groen als dieper liggende oorzaak tot den opstand genoemd, de republikeinsche strekkingen, die vroeg of laat tot eene merkbare verandering in de constitutieve beginselen van den Staat moesten leiden; »*les tendances républicaines devoient tôt ou tard conduire à un changement notable dans les principes constitutifs de l'État.*"

Opmerkelijk is het dat die »*tendances républicaines*" zamenvielen met het losbreken der Hervorming. Het geestelijk gezag verworpen zijnde, was de kracht ook van het monarchaal beginsel verbroken. Elders evenwel zien wij, wat even natuurlijk was, het vorstelijk absolutismus zamenvallen met de ontkenning en verwerping van alle geestelijk gezag. Dit in 't voorbijgaan.

Wij stemmen het overigens den heer Groen toe, dat in die dagen de »*tendances républicaines*" den boventoon voerden. Hoe kon het anders? »Zoo ledig als hunne hoofden van hoogere geestbeschaving, zoo arm waren de beurzen des hoogen adels; de oorlog had hen gevoed, de vrede vond hen berooid en droeg hun de moeijelijke taak op, hunnen rang en invloed aan het hof van de opbrengsten hunner bezwaarde en verpande goederen of van de karig toegemeten weldaden des Konings te onderhouden. Hoe zou in den vrede de adel voortleven?"

Daarenboven, feitelijk verzet tegen het wettig gezag van den Graaf moest verwacht worden van lieden, van welker jeugd »de kloeke, ondernemende, vorstelijke Maria van Hongarije" aan haren broeder, Keizer Karel geschreven: »Onder de grooten dezes lands wast eene jeugd op, met wier zeden ik mij noch wil, noch kan verdragen; goede trouw, eerbied voor God en den koning zijn verloren; met uitzondering van eenige weinigen is het bederf zoo algemeen, dat ik, al ware ik een man, niet alleen hen niet zou willen besturen, maar hen naauwelijks zien kunnen of op gelijken voet met hen leven. God is mijn getuige, wanneer ik uwe majesteit verzeker, dat ik liever met mijne handen mijn brood zou winnen, dan met hen in aanraking zijn (zie de Tijd, 1846, *Mengelingen*, bl. 598 en 600 en de daar aangehaalde *Papiers d'état du Cardinal de Granvelle*, IV, 456.") Was het te verwonderen, dat zulke knapen, tot mannen gerijpt, door »*tendances republicaines*" beheerscht werden en, wars van allen teugel, het wettig gezag des Graven met voeten traden? Doch, welk oordeel behoort men dan uit te spreken over deze tweede dieper liggende oorzaak tot rebellie?

In de derde plaats wordt door den heer Groen als dieper liggende, als voornaamste oorzaak van den opstand genoemd, "de onverdraagzaamheid van het Papismus; »*la cause principale fut l'intolérance du Papisme*." Op deze oorzaak komen wij terug.

Aan goede, onderhoudende, leerzame katholijke volkslektuur, is ten onzent nog geen overvloed. Elk bijdrage ter voorziening in de daaraan gevoelde behoefte, is ons dus van harte welkom. Wij verheugen ons, ook om die reden, in de publikatie van het geschrift, naar aanleiding van het groote werk des heeren A. Balleydier dezer dagen in 't licht gegeven onder den titel: *De revolutie te Rome, of schets der voornaamste gebeurtenissen in Italie, in de jaren 1846—1850, naar het fransch van A. Balleydier door T. T. H. Beelen.* Al de voornaamste gebeurtenissen, welke gedurende dat gedenkwaardig tijdvak aan het middelpunt der katholijke eenheid wedervaren zijn, vindt men in dit geschrift naar waarheid, duidelijk en beknopt voorgesteld, zoodat het in hooge mate de aandacht boeit en het, naar onze meening, bijzonder geschikt is om algemeen verspreid te worden, ten einde een ieder eenig begrip te geven van het doel en de noodzakelijkheid der eerste regeringsdaden van Z. H. Pius IX, en vooral opdat een iegelijk wel begrijpe, met welke helsche list het revolutie-werk te Rome voorbereid en met welke verfoeijelijke snoodheid het voltrokken is geworden.

Voor de naauwkeurigheid der voorstelling is ons borg de naam van den auteur van het oorspronkelijk werk, die den tijd der revolutie en dien, welke haar vooraf is gegaan, te Rome heeft doorgebragt, en wien het voorregt te beurt is gevallen van te mogen arbeiden op de authentieke stukken, die tot dit betreurenswaardig tijdvak betrekking hebben. Dat de Nederduitsche bewerker, in plaats van eene vertaling van het groote werk des heeren Balleydier te geven, den kern van den inhoud daarvan liever beknoptelijk heeft zamengevat, prijzen wij. Die er prijs op stelt de geschiedenis der laatste revolutie te Rome uitvoerig en in al hare bijzonderheden te leeren kennen, behoeft geene vertaling, maar mag geacht worden het oorspronkelijk werk liever ter hand te willen nemen. Eene vertaling der twee lijvige boekdeelen van het oorspronkelijk werk ware, daarenboven, te kostbaar geweest voor het groote publiek, aan welks behoefte een juist en beknopt overzigt van het meest wetenswaardige beter beantwoordt, dan het kostbaar, van uitvoerige bescheiden voorzien, origineel. De vraag is slechts, of het wezenlijkste en belangrijkste van het oorspronkelijk werk getrouw in het beknopt overzigt teruggegeven is; en op die vraag meenen wij volmondig toestemmend te mogen antwoorden, weshalve wij, door onze aanbeveling, gaarne aan de algemeene verspreiding van het bovengenoemd geschrift bevorderlijk wenschen te zijn.

Uitslag der Verkiezingen voor den Gemeenteraad.

Culenborg. — Van de 286 kiezers zijn 269 opgekomen. Gekozen tot leden van den gemeente raad, de heeren J. C. F. van Hoijtema, burgemeester, J. J. H. C. Horn, B. van der Mandele, H. C. van der Meer, W. C. de Crane, G. M. Wijnen, M. H. van der Meer, J. W. Schröder, A. Blijenberg, J. van der Putten en J. H. A. Zegenhirt von Rosenthal.

Geene herstemming is noodig.

De drie kandidaten tot het voorzitterschap der Tweede Kamer, zijn 1e. Jhr. *W. Boreel van Hogelanden*; 2e. Mr. *J. L. H. Luyben*; 3e. Mr. *G. M. van der Linden*

Z. M. heeft D. Voortman eervol ontslagen als burgemeester en secretaris van Heukelom, en hem benoemd tot burgemeester van IJsselstein.

'sGRAVENHAGE, 16 Sept. Naar men verneemt zal Z. M. de Koning zich binnen kort naar het Loo begeven.

Op den laatsten dag der verkooping van de galerij schilderijen enz. van wijlen Z. M. Koning Willem II, waren de hoogste koopen die gedaan werden, de volgende: Fransche school: eene Zeehaven van Claude Lorrain, *f* 6300; twee schilderijen van denzelfden *f* 1850; St. Hubert van A. Durer *f* 1010; de H. Drievuldigheid van Rubbens *f* 5900; de penning des Keizers van denzelfden *f* 7000; de wilde Zwijnenjagt van id. *f* 17950; het Portret van Maria de Médicis van id. *f* 3000; de H. Maagd, toegeschreven aan A. van Dijk *f* 975; Neptunus en Amphijtrite van J. Jordaens *f* 900; de Hemelvaart van de H. Maagd, van B. E. Murillo *f* 24,550; hetzelfde toegeschreven aan denzelfden *f* 875; eene heilige Familie van J. de Ribeira Spagnoletto *f* 6500; twee gezigten op Venetie van Ganaletti *f* 1185; Christus stervende van A. Carraci *f* 1460; H. Magdalena toegeschreven aan G. Reni *f* 1475; drie Portretten, toegeschreven aan Giorgone *f* 975; eene Heilige Familie van J. de Imola *f* 1200; St. Sebastiaan, van B. Luini *f* 6000; St. Catharina met twee engelen van denzelfden *f* 4975; St. Augustinus, van P. Perugino *f* 6000; eene heilige Familie van Palma Vecchio *f* 2450; id. van A. Del Sarto *f* 6950; H. Magdalena van B. Schidone *f* 1750; Philippus II het orgel bespelende, van Titiano Vecelli *f* 5950; de Triomf der Godsdienst en der Wetenschap van denzelfden *f* 5900; de Emausgangers, toegeschreven aan Titiano Vecelli *f* 1050; de Teekeningen en de Beeldhouwwerken zijn alle beneden de *f* 10 verkocht.

ROTTERDAM, 15 Sept. Men verneemt dat de Wel Eerw. heer Pinkers, prior van het mannen klooster alhier, door het hof van Rome met eene zending naar Noord-Amerika is belast, en spoedig naar zijne bestemming zal vertrekken. Vele zijner vrienden erkennen dankbaar het goede in deze betrekking door ZEw. gedaan. (*H.*)

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

FRANKRIJK.

PARIJS, 14 Sept. Een gewigtig feit heeft eensklaps de doodelijke stilte in de politieke wereld doen eindigen. Het ministerie heeft het departement Ardèche in staat van beleg gesteld, als het eenig middel om een krachtigen dam op te werpen tegen de alverwoestende proganda der demagogen. De minister van binnenlandsche zaken zegt in de motieven van het kabinetsbesluit, dat er gebiedende redenen bestonden om het uitvoerend bewind te noodzaken in het departement Ardèche de krijgswet toe te passen. Het kwaad, door de demagogische predikingen en door de woelingen der geheime genootschappen gesticht, heeft zich in de armzalige hutten der bergbewoners van Ardèche op eene schrikbarende wijze voortgeplant. De strenge maatregel van den heer Leon Faucher vindt bij alle welgezinden veel bijval. De permanente commissie is heden bijeengeroepen om aan dien maatregel hare goedkeuring te hechten.

— Er heerschte heden eene zekere spanning in de gemoederen; het was dat men gewigtige gebeurtenissen verwachtte, en het gerucht alsof de Wetgevende Vergadering nog vroeger dan het einde der vacantie bijeen geroepen zou worden, vond nog al geloof Of het echter eenigen grond heeft, blijkt nog niet.

— Het besluit van den algemeenen raad van het departement van de Gard, betrekkelijk de herziening der constitutie, wordt thans in zijn geheel medegedeeld; het luidt aldus: »Overtuigd dat elke halve maatregel, elke middelweg tusschen de republiek en de monarchie alleen tot nieuwe gevaren en onrust zoude leiden; dat de wederoprigting der van de voorzaten herkomstige, erfelijke en representative monarchie, door den regelmatig kenbaar gemaakten wil des lands, aan de regering die bestendigheid zou bijzetten, welker gemis thans de bron van steeds toenemende onrust en woeling is, verklaart de raad de geheele en wettelijke herziening der constitutie te wenschen."

In het bijzonder verlangt de raad dat bij de herziening der constitutie het regtstreeksche stemregt afgeschaft en door volksstemming met twee trappen worde vervangen.

— Ten gevolge van de nieuwe wet tegen de vreemdelingen zullen ongeveer 10.000 personen Parijs en Frankrijk moeten ruimen. Daaronder bevinden zich 3000 schrijnwerkers en behangsel-papierdrukkersknechts.

— In de diplomatieke kringen blijft Cuba nog steeds de aandacht wekken. Frankrijk verzet zich eenparig met Engeland en Spanje tegen de aansluiting van dat eiland bij de Vereenigde Staten.

— Heden heeft de President der Republiek de voorloopige werkzaamheden aan de nieuwe in aanbouw komende hallen in oogenschouw genomen. Hij werd door de menigte herkend en met luide toejuiching begroet. Morgen zal de President met veel plegtigheid den eersten steen leggen van die gebouwen. Aan de *dames van de Hal* zal bij die gelegenheid een groot bal worden gegeven; 2500 à 3000 dames, die daaraan zullen deel nemen, zijn door het lot aangewezen, en men verwacht daarbij zeer zonderlinge toiletten.

— De minister Leon Faucher heeft geweigerd voor de trekking der loterij van de goudbaren eenig uitstel te verleenen. Men had gewenscht die op 1°. Januarij te doen plaats hebben.

— Te Orleans is zonder praal, zonder het houden van redevoeringen, maar te midden eener algemeene aandoening, het standbeeld van Jeanne d'Arc onthuld. Dit standbeeld is men verschuldigd aan den beitel van Prinses Maria, de betreurde dochter van Lodewijk Philips.

MADRID, 9 Sept. Gen. Armero heeft de portefeuille van marine aangenomen en bereids den gevorderden eed in handen van H. M. afgelegd.

— De hertog van Aumale is den 4 van Cadix naar Londen vertrokken.

— De commissie voor het budget van 1852 zal waarschijnlijk met haar rapport gereed zijn tegen 1 November, vermoedelijk tijdstip, waarop de Cortes zullen bijeenkomen.

— Bij het naderen der verkiezingen in Portugal ter zamenstelling der nieuwe kamers, heeft de hertog van Terceira, een van de voornaamste en meest geachte staatsmannen des lands, zich openlijk aan het hoofd der behoudende partij geplaatst. De jongste berigten uit Lissabon van het begin dezer maand vermelden eene verklaring van beginselen, die de hertog, sedert lang de tegenstander van Saldanha en de getrouwe verdediger der kroon, heeft uitgevaardigd; hij verklaart zich voor het behoud der beginselen en hoofdbepalingen van het bestaande constitutioneele charter, zonder echter het invoeren van wijzigingen langs den gewonen weg af te keuren; maar hij wil verhoeden dat het land in handen eener constitueerende vergadering valle.

ENGELAND.

LONDEN, 14 Sept. Men leest in een onzer dagbladen een artikel, waarvan de inhoud op het volgende neerkomt:

»De partij der zoogenaamde Hooge Episcopale Engelsche Kerk (Puseyistische) heeft eene vergadering gehouden en besloten den aartsbisschop van Canterbury te verzoeken om eene bijeenkomst, ten einde, ingevolge een voorstel van den heer Denison, broeder des bisschops van Salisbury, den vredelievenden, grijzen primaat van Engeland, die reeds meer dan 80 jaren telt, te beschuldigen van afwijking van het dogma der Engelsche kerk, en dat wel, wijl de aartsbisschop eenigen tijd na de onwaardige behandeling, den protestantsche geestelijken van Geneve en Frankrijk, omstreeks Pinksteren des zes jaars aangedaan, in een schrijven verklaarde, dat, geen 2 bisschoppen en geen 50 geestelijken in Engeland, ontkennen zouden, dat de genoemde geestelijken niet even wettig leeraren en geestelijke herders waren, als die welke door de bisschoppen waren aangesteld. Dit schrijven was geschied in antwoord op eene aanvrage, gesteld in een stijl die vermoeden deed dat de schrijver, die gedeeltelijk zijn brief onderteekende, een protestant zou zijn. De aartsbisschop van Canterbury verzocht zijn antwoord als geheel privé te beschouwen, doch het oogmerk des schrijvers, die zich na de ontvangst als een katholijk bekend maakte, was zeer verschillend, en misbruik makende van eene vertrouwelijke briefwisseling, werden de regelen van den primaat van Engeland, aan de dagbladen medegedeeld. Het is nu op deze schriftelijke openlegging van gevoelen, dat de Puseyistische partij, in de bijeenkomst van 8 dezer te Derby gehouden, hare beschuldiging zal gronden, en daarbij de afgesletene controverse over den doop, waarin de heer Philpots, bisschop van Exeter, zich zoo onderscheidde, wederom ter sprake brengen zal. Men zegt, dat zeven duizend geestelijken der Episcopale kerk, het protest tegen het gevoelen des Primaats onderteekenen en hun vast houden daardoor te kennen zullen geven aan het stelsel van bisschoppelijke opvolging en het dogma betrekkelijk den doop (genoegzaam hetzelfde als dat der R. K. Kerk).

»De Engelsche Episcopale bisschoppen, die zich tot het protest zullen aansluiten, zijn die van Londen, Banger, Bath en Wells, Chichester, Exeter, Glouchester en Bristol, Lichfield, Lincoln, Oxford, Rochester, Salisbury en St. Asaph; verder al de bisschoppen der Schotsche Episcopale kerk en der staatskerk in Ierland. Men hoopt dat de gematigdheid en vredesgezindheid van den aartsbisschop van Canterbury de pogingen der bevorderaars van verdeeldheid en opschudding zal verijdelen."

— Betreffende de ontdekking van goud in Nieuw-Zuid Wales zijn belangrijke depêches van den gouverneur dier kolonie ontvangen; de overheden in de kolonie stelden zooveel belang in de spoedige aankomst dier